

I ara què?

Bases per a un acord polític de futur

[Ara i aquí, entre totes i tots]

Fil a l'agulla

Teixint independència, ordint justícia social,
recosint democràcies

Paisos Catalans, novembre de 2015

www.cup.cat

CRIDA**CONSTITUENT**

www.cup.cat

Països Catalans, novembre de 2015

Aquesta obra es distribueix sota una llicència Creative Commons en la modalitat de Reconeixement-No Comercial-Sense Obres Derivades

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/es/deed.ca>

Índex

1. Introducció // La clau de volta: el què, el com, el quan	5
2. Declaració inicial i annex de futur: Punt de partida cap a la república	11
3. Per la ruptura democràtica: Autodeterminar-nos ara	15
4. Per una pla de xoc, ara i aquí: La bena a la ferida, en 39 mesures	19
5. Per un procés constituent basat en la radicalitat democràtica	31
6. Per un nou cicle polític	37
Annexos	41

«El 80% de la societat catalana segueix vindicant avui un referèndum. I amb un 48% de suport social la independència és ja la primera opció política del país enmig d'un règim en fallida: el que va néixer el 1978 amb la reforma impune del franquisme. (...) L'única alternativa a la independència que ens ofereixen és la por, la imposició i la submissió. Més del mateix»

1. Introducció

[Per un nou temps polític i social per al nostre poble]

5

La clau de volta: el què, el com, el quan

«...d'un silenci antic i molt llarg,
de gent sense místics
ni grans capitans»

Raimon

El passat de 27 setembre, en un context anòmal i excepcional –excepcional, pel caràcter plebiscitari de les eleccions; anòmal per la reiterada negativa de l'Estat espanyol a celebrar un referèndum democràtic–, 1.966.508 persones van optar pel sí a la independència. Una majoria històrica, el 48,2%, davant el 39,3% obtingut pel bloc del no i un 12,54% que va decidir no posicionar-se. A només 79.667 vots de la majoria absoluta també en vots, però lleials a lectura plebiscitària, la CUP-CC va assumir que en termes plebiscitaris no s'havia guanyat com voldríem –majoria en vots i escons– però que, alhora, la **legitimi-**

tat democràtica per prosseguir el camí irrenunciable cap a la plena llibertat política i la justícia social esdevenia indiscutible i continuava més que mai, en un context de greu crisi política, socioeconòmica i democràtica.

6 Malgrat l'excepcionalitat permanent de l'Estat espanyol –obsedit en negar urnes, impedir l'autodeterminació i blocar la lliure voluntat del nostre poble–, malgrat les anomalies detectades (particularment, les traves al vot exterior) i el missatge barroer de la por emès per tot un sistema de poder –exèrcit, banca, actors internacionals, església, patronals i fins i tot les cúpules del sindicalisme de concertació– el 80% de la societat catalana segueix vindicant avui un referèndum. I amb un 48% de suport social, la independència és ja, amb distància i un creixement històric, la primera opció política del país enmig d'un règim en fallida: el que va néixer el 1978 amb la reforma impune del franquisme. Unes eleccions, però, que també van demostrar una altra evidència: que no hi ha més alternativa a la independència que la por, la imposició i la submissió. Més del mateix. És l'oferta del règim.

El dia després

L'endemà del 27S, venint de lluny i posant fil a totes les agulles, la CUP-Crida Constituent va arrencar els treballs per garantir el compliment de l'inequívoc mandat democràtic sorgit de les urnes i arrencar i agilitzar l'inici del procés cap a la República Catalana. Ho vam dir aleshores i ho diem avui: **la clau de volta era el què, el com i el quan, abans d'abordar un qui que hauria de ser –al nostre criteri i parer– necessàriament coral, col·legiat i mancomunat; un país, ja, de totes i tots**. No només ho vam dir sinó que, sobretot, ho vam fer i ens hi vam posar: establint converses bilaterals amb Junts pel Sí, clara guanyadora de les eleccions però amb majoria relativa, i sobre la base de tres eixos fonamentals. Ruptura democràtica (full de ruta cap a la independència amb referèndum inclòs), pla de xoc d'emergència i urgència social i procés constituent popular i no elitista. En aquest triple àmbit –indissociables tots tres– hem estat treballant calladament les darreres setmanes, amb la demanda addicional que la XI Legislatura –l'última del cicle autonòmic– engegués amb una Declaració Inicial de caràcter inequívoc. Sense cap marxa enrere.

El present document treballa i socialitza aquest posicionament de la CUP-Crida Constituent per fer irreversible el procés, des d'aquests tres eixos fona-

mentals que han d'iniciar la plena recuperació de la **sobirania política** –enfront d'un Estat demofòbic–, la **sobirania econòmica** –enfront d'uns mercats carronyaires i voraçs que multipliquen la desigualtat i la injustícia social– i la **sobirania popular** –enfront de les elits que durant massa anys han gestionat el país com una finca particular. El que hi trobareu és la proposta amb la que la CUP treballa en les tres taules de diàleg, a fi i efecte d'assolir les bases d'un acord de mínims.

Cal aclarir, però, de bon començament, que 'Fil a l'agulla' no exposa el programa polític de la CUP, que el 27S va triplicar vots i escons i va obtenir els millors resultats de l'esquerra independentista, feminista i anticapitalista. **No, no és el programa polític de la unitat popular, ni els màxims programàtics –pels quals seguirem treballant sense renunciar–, sinó els mínims que considerem imprescindibles**, com a sòl ètic i polític, per a un acord de bases que garanteixi, des del primer minut, que el present i el futur ja no s'assemblaran al passat. En la complexitat, mai firmem xecs en blanc; a res ni a ningú; ni tan sols a nosaltres mateixos.

És per aquest motiu que hem decidit editar el present document per explicar directament, per explicar-nos, sobre el posicionament i reflexions aportades des de la CUP-CC. Primer, respecte el sentit i fondària de la Declaració Inicial. Després i de seguida, en cada un dels tres blocs s'exposa sintèticament un breu diagnòstic de la realitat que afrontem, que en motiva la proposta resolutiva necessària. En cada bloc incorporen, finalment, una brevíssima comparativa del que proposem ara i aquí respecte al programa polític de fons de la CUP. Ho fem conscients que allò que diu i fa la CUP-Crida Constituent arriba sovint amb dificultats i entre sorolls –fruit també d'unes construccions mediàtiques que responen sovint a interessos creats–, en un context –vella política– on el debat es redueix de forma simplista, reduccionista i barroera, i des de la fermíssima convicció que l'esquema democràtic que, enmig del sud d'Europa, ha obert el nostre poble és una oportunitat oberta per avançar cap a la plena democràcia política, social, econòmica i cultural.

Finalment: a les eleccions del 27S ens hi presentàvem amb una síntesi clara per a respondre a la triple crisi nacional, socioeconòmica i democràtica que vivim com a poble i que patim com a classes treballadores. I per això vam condensar-ho en un triple lema que responia a les urgències immediates del mo-

ment i que avui reivindiquem més que mai: **independència, pobresa zero, prou corrupció**. L'esquema de converses exploratòries amb Junts pel Sí en les tres taules de diàleg obertes remet precisament a aquests tres eixos.

En l'ara i l'aquí, aquest són els fils i les agulles que proposem per reteixir el país.

Per refer-lo i reconstruir-lo: un ara i un aquí que cal cosir entre totes i tots.

Per un nou temps polític i social per al nostre poble: per la República que vindrà.

8

Independència, Pobresa Zero, Prou Corrupció

Països Catalans, a 9 de novembre 2011

«Finalment: a les eleccions del 27S ens hi presentàvem amb una síntesi clara per a respondre a la triple crisi nacional, socioeconòmica i democràtica que vivim com a poble i que patim com a classes treballadores. I per això vam condensar-ho en un triple lema que responia a les urgències immediates del moment i que avui reivindicuem més que mai: independència, pobresa zero, prou corrupció. L'esquema de converses exploratòries amb Junts pel Sí en les tres taules de diàleg obertes remet precisament a aquests tres eixos. En l'ara i l'aquí, aquest són els fils i les agulles que proposem per reteixir el país.»

«La Declaració Inicial acordada entre JxS i la CUP-CC no és cap DUI encoberta. Si és un acte mínim i necessari de sobirania: d'oposar-se obertament a aquells que ens neguen el dret a governar-nos, de palesar i de fer efectiu que el dipositari de la sobirania catalana recau en el poble català i en ningú més. És, doncs, abans que res, una acta d'obertura de procés i un acte de sobirania i de dignitat democràtica que materialitza i fa visible el conflicte entre la legitimitat i la legalitat democràtica catalana i el fonamentalisme constitucionalista. »

10

2. Declaració inicial i annex de futur: Punt de partida cap a la república

11

«La independència no es demana, es pren»

Lluís Maria Xirinacs

El passat dilluns 9 de novembre, fruit del diàleg entre els grups parlamentaris de JxS i la CUP-CC, es va aprovar la Declaració d'Inici del Procés cap a la República Catalana. Aquesta Declaració no és, malgrat el que es digui mediàticament, cap DUI encoberta. Si és, però, un acte mínim i necessari de sobirania: d'oposar-se obertament a aquells que ens neguen el dret a governar-nos, de palesar i de fer efectiu que el dipositari de la sobirania catalana recau en el poble català i en ningú més. És, doncs, abans que res, **una acta d'obertura i un acte de sobirania, i de dignitat democràtica** que materialitza i fa visible el conflicte entre la legitimitat i la legalitat democràtica catalana i el fonamentalisme constitucionalista.

En el conflicte democràtic obert amb l'Estat, la demanda democràtica catalana ja ha provocat la major crisi del règim del 78, esdevenint la major esquerda del sistema nascut a les acaballes de franquisme. Hem omplert carers i urnes durant anys. I ara cal omplir urgentment el futur. Amb fets. Posant fil a l'agulla. En la mesura que la XI Legislatura adquireix un caràcter excepcional i darrer –l'última cambra autonòmica–, urgia una declaració inicial que així ho evidenciés i proclamés. I així s'ha fet amb una proposta oberta a la resta de forces polítiques i socials que defensin l'obertura d'un

procés constituent ciutadà, participatiu i obert, i no subordinat a res més que a la lliure voluntat de la ciutadania. Una declaració que –un cop més– proclama **el dret irrenunciable a la nostra llibertat política i al principi democràtic bàsic que el futur d'aquest país l'ha de decidir la seva gent**. Sense cap supeditació a les institucions polítiques o jurídiques de l'Estat espanyol.

Un annex de futur

12 Una declaració que, amb evident càrrega política i social, annexa* nou punts com a elements cabdals i prioritaris, a més d'incorporar una càrrega de profunditat simbòlica contra les darreres imposicions antisocials i regressions antidemocràtiques. Del país que volem ser al país que ja estem sent: sense llei Wert ni llei Mordassa; actuant contra la LARSAL –una de les pedres angulars sobre les que el règim es vol actualitzar i reimposar–, obrint el procés de renegociació del deute; decretant la fi del vergonyant apartheid sanitari o garantint el dret a l'avortament. Nou fils i nou agulles, per blindar els drets de les persones més colpejades per la crisi:

- (1) La lluita contra la pobresa energètica, que requereix desbordar la prohibició del Tribunal Constitucional.
- (2) La no vigència ni aplicabilitat de la Llei Wert, que esbotza el model educatiu propi.
- (3) El compromís amb el municipalisme –bastió del canvi polític i social– enfront de la LARSAL
- (4) La solidaritat immediata, de resposta urgent, vers els refugiats davant la pitjor crisi europea i deixadesa cínica del govern espanyol.
- (5) L'inici de la renegociació del deute estructurat, que hipoteca el futur.
- (6) La cobertura digna de l'emergència en habitatge; cap desnonament sense real·lotjament.
- (7) La fi, de cop i sense demora, de qualsevol mena d'apartheid sanitari.
- (8) Pels drets i les llibertats fonamentals, no aplicació de la Llei Mordassa.
- (9) Mesures efectives per a la igualtat entre homes i dones: garantia estricta del dret a l'avortament.

*La Declaració Inicial i l'Annex els trobareu íntegrament a les pàgines finals del present document

«La Declaració incorpora tot un annex de futur immediat. Del país que volem ser al país que ja estem sent: actiu contra la pobresa energètica i els desnonaments, sense llei Wert ni llei Mordassa, actuant contra la LARSAL que rebenta el municipalisme –una de les pedres angulars sobre les que el règim es vol actualitzar i reimposar–, obrint el procés de renegociació del deute, decretant la fi del vergonyant apartheid sanitari o garantint el dret a l'avortament.»

«Ruptura democràtica no és pas cap terme polític nou. Fou la demanda central de l'oposició antifranquista. Però aleshores la reforma pactada amb la dictadura –i la corrua d'impunitats, fraus i hipoteques que s'arrosseguen fins avui– va acabar imposant-se. Des del fil roig de la història, l'hem recuperat com a concepte polític operatiu. Per dignitat i memòria. Perquè volem el que aleshores no es va poder ni voler aconseguir. I ara és el moment.»

3. Per la ruptura democràtica: Autodeterminar-nos ara

15

«A l'atzar agraeixo tres dons: haver nascut dona, de classe baixa i nació oprimida.
I el tèrbol atzur de ser tres voltes rebel.»

Maria Mercè Marçal

AIXÍ ESTAN LES COSES

- + Absència de sobirania política, econòmica i popular.
- + Permanent negació, impugnació i suspensió de les lleis aprovades al Parlament de Catalunya
- + Autonomia intervinguda econòmicament
- + Ofensiva recentralitzadora, espanyolista i laminadora del marc competencial
- + Ofensiva repressiva judicial i dinàmiques de guerra bruta (mediàtica, econòmica i policial)
- + Negació d'un referèndum d'autodeterminació sota esquemes similars a Escòcia o Quebec

Ruptura democràtica no és pas cap terme polític nou. Fou la demanda central de l'oposició antifranquista. Però aleshores la reforma pactada amb la dictadura –i la corrua d'impunitats, fraus i hipoteques que s'arrossegueu fins avui– va acabar imposant-se. Des del fil roig de la història, l'hem recuperat com a concepte polític operatiu. Per dignitat i memòria. Perquè volem el que aleshores

res no es va poder ni voler aconseguir. I ara és el moment.

16 Front la demofòbia, **la ruptura democràtica és obeir la pròpia legitimitat i legalitat catalana**, un reclam que comporta explícitament desobeir les imposicions d'un Estat espanyol que proscriu urnes, nega drets i ofega futurs. Des d'aquesta perspectiva, la primera mesura necessària era la Declaració Inicial amb la que ha arrencat la XI Legislatura, aprovada el 9 de novembre. I que requereix –per fer efectiva i real la nostra sobirania– de fer inaplicables les lleis –Mordassa, Wert, Larsal, entre moltes altres– que la majoria social catalana bandeja i que el propi Parlament de Catalunya ha rebutjat insistentment. Exercir doncs, la pròpia i plena sobirania: fer respectar la voluntat democràtica majoritària. Prescindir d'aquelles lleis i fer-ne les pròpies. Pas a pas. Fil a l'agulla, la Declaració d'Inici de Procés estableix que, en el proper mes i amb caràcter immediat, es confeccionaran dues lleis clau per a una nova institucionalitat democràtica comuna: la Llei de la Seguretat Social i la Llei de la Hisenda Pròpia.

Som, però, davant un Estat d'ànima i arrel inquisitorial, obsedit a negar la llibertat política catalana i les possibilitats d'un futur digne, just i solidari per al nostre poble. Un Estat uniformista i uniformitzador que el proper 20 de desembre pretindrà tancar de nou, per dalt, el règim. I allò que el règim voldrà tancar des de dalt caldrà continuar seguir obrint-ho des de baix. Per evitar tota restauració, que és allò que pretenen. Ho farem, cal dir-ho, des d'un procés polític singular al castigat sud d'Europa, exemplarment democràtic, determinat i pacífic, social i desobedient sense cap altra força que l'ha gent que l'ha impulsat. Un procés democràtic, democratitzant i democratitzador que desobeeix la por, desafia el règim i reconstrueix l'esperança. Un procés que ha nascut de la demanda del carrer –de 555 consultes autorganitzades, de les majors mobilitzacions socials des del final de la dictadura, de 2'3 milions de persones saltant la tanca del Tribunal Constitucional el 9N–, d'una societat indignada amb el present i esperançada en el futur. D'una activació social i ciutadana que continua sent la millor garantia, si no l'única, que el procés tirarà endavant. Tensor i garantia, que si el carrer no afluixa, Parlament i Govern tampoc ho faran.

Reclamant per al nostre poble el que reclamem per a qualsevol poble del món: decidir lliurement el nostre futur. I el nostre present.

- Marc de referència nacional: Països Catalans
- Procés democràtic unilateral: cap a la República Catalana i Popular
- Bases republicanes fonamentades en principis socialistes, feministes, laics, ecologistes i de desmilitarització.
- Desobediència a tota la legislació espanyola en matèria de drets fonamentals, socials i laborals
- Assemblea de regidors i regidors dels Països Catalans
- Dret a decidir per decidir-ho tot: 100% democràcia.

«Cal blocar tot intent de restauració. Allò que el règim voldrà tancar des de dalt el proper 20D caldrà continuar obrint-ho des de baix. Ho farem, cal dir-ho, des d'un procés polític singular al castigat sud d'Europa, exemplarment democràtic, determinat i pacífic, social i desobedient. Un procés democràtic, democratitzant i democratitzador que desobeeix la por, desafia el règim i reconstrueix l'esperança. Des d'una activació social i ciutadana que continuen sent la millor garantia, si no l'única, que el procés tirarà endavant. Tensor i garantia, que si el carrer no afluixa, els de dalt tampoc ho faran. Reclamant per al nostre poble el que reclamem per a qualsevol poble del món: decidir lliurement el nostre futur. I el nostre present.»

«O el temps de la gent o el temps dels mercats. Aquest és el dilema que recorre tot el sud d'Europa. O es legisla a favor de les persones o es legisla a favor del capital. Rere un temps viscut de fraus a l'engròs, economies de casino i fal·lera especulativa, ha quedat el paisatge devastat per la crisi financiero-immobiliària. La crisi després de la crisi: l'augment de totes les desigualtats socials, la precarietat com a forma de vida dominant, l'atac frontal a tots els drets socials que tants anys de lluita havia costat assolir, el desmantellament del sector públic i l'augment de l'exclusió social fins a nivells històrics. És l'hora d'actuar i deixar de cavar el forat. Lliures també, i sobretot, de pobresa i desigualtat. Perquè un país és la seva gent i perquè sense justícia no és possible la llibertat.»

4. Per una pla de xoc, ara i aquí: La bena a la ferida, en 39 mesures

19

«Per sortir del forat, el primer és deixar de cavar»

Anònim popular

1.500.000 persones en situació de pobresa a Catalunya
20,9% de les persones en risc d'exclusió social
800.000 persones afectades per la pobresa energètica
200.000 llars sense cap ingrés
726.000 persones a l'atur
50% d'atur juvenil
12% de nova pobresa assalariada
115.000 execucions hipotecàries des de 2007
14.000 persones sense llar

- Retallades des de 2010: **5.300 M€**
(CiU-PP 2010-2012; CiU-ERC, 2012-2015)
- Beneficis La Caixa-Sabadell des de 2010: **5520 M€**
- Venda de patrimoni públic: **660 M€**
- Fraus fiscals catalanes anuals: **16000 M€**
- Cost esfondrament caixes catalanes: **15.000 M€**
- Interessos del deute abonats des de 2008: **10.730 M€**
- Patrimoni dels 10 catalans més rics: **23.000 M€**
- Desequilibri fiscal estimat: **8.000-16.000 M€**
(segons mètode de càlcul)

així està el pati

O el temps de la gent o el temps dels mercats. Aquest és el dilema que recorre tot el sud d'Europa. O es legisla a favor de les persones o es legisla a favor del capital. Rere un temps viscut de fraus a l'engròs, economies de casino i fallera especulativa, ha quedat el paisatge devastat per la crisi financiero-immobiliària. La crisi després de la crisi: l'augment de totes les desigualtats socials; la precarietat com a forma de vida dominant; l'atac frontal a tots els drets socials que tants anys de lluita havia costat assolir; el desmantellament del sector públic i l'augment de l'exclusió social fins a nivells històrics. És l'hora d'actuar i deixar de cavar el forat. Lliures també, i sobretot, de pobresa i desigualtat. Perquè un país és la seva gent, perquè sense justícia no és possible la llibertat, el **pla de xoc d'emergència social** proposat per la CUP condensa, inicialment, 53 mesures en dos grans blocs: **39 mesures en la millora immediata de les condicions de vida i 14 per aturar els processos de privatització**, directes o encoberts, del sector públic català. Aquesta primera bateria de mesures no ho inclou tot en primera instància ni –novament– no és el programa de la CUP. Es tracta de les primeres mesures a adoptar: és el mínim comú denominador, amb pas ferm, del que cal fer per recuperar dignitats i avançar cap a la llibertat. Ni es pot fallar a la llibertat política del nostre poble ni es pot fallar a la justícia social per a la seva gent: l'una és l'altra. I a l'inrevés.

És també el punt d'arrencada, la pista de sortida: la gran remuntada que cal ordir contra la gran desigualtat. La batalla de totes i tots. Però per fer-ho, el primer que cal és posar la bena a la ferida: aturar la sagnia. Impedir que creixin més les desigualtats i injustícies socials. Des d'aquesta perspectiva d'urgència i emergència social, la CUP-Crida Constituent ha plantejat a Junts pel Sí un programa de mínims –allò que la realitat social reclama, allò que cal fer– compost per les 53 mesures d'urgència (39+14) que, resumidament, es condensen en:

A. MESURES DE CARÀCTER IMMEDIAT PER A LA MILLORA DE LES CONDICIONS DE VIDA

SENSE FAM, SENSE FRED: POBRESA ALIMENTÀRIA I ENERGÈTICA

(1) Aplicació immediata de les mesures que contempla la ILP de «Mesures Urgents per fer front a l'Emergència Habitacional i a la Pobresa Energètica» aprovada pel Parlament el 23 de juliol de 2015. Climatització adequada per la salut i disposar dels mínims d'aigua potable pel seu sanejament, la qual cosa implica incorporar aquests drets a la Llei 18/2007 de 28 de desembre del dret a l'habitatge. La llei ha de garantir el mínim necessari impedit la suspensió del tall de subministrament d'electricitat, aigua i gas durant tot l'any per a persones i famílies en condicions de vulnerabilitat que es determinin pels serveis socials, condonant el deute per impagament d'aquests serveis o essent assumit el mateix per les empreses prestatàries del servei.

(2) Garantir el dret a l'alimentació a totes les famílies, en especial els infants adolescents, que no poden fer

front a aquestes necessitats amb recursos propis a través de la implantació dels «xec aliments».

(3) Ampliar el pressupost destinat a la RMI per arribar a totes les unitats familiars que no tenen cap ingrés mentre no s'aprovi un nou sistema de «renda garantida de ciutadania».

EMERGÈNCIA HABITACIONAL

(4) Assumir de forma clara que en l'article 5.6 de la Llei 24/2015 també es dona empara a les famílies en situació de risc d'exclusió residencial que pateixen processos de desnonament en precari quan els propietaris dels habitatges siguin grans tenidors d'habitatge.

(5) Garantir la incorporació intensa de pisos a la Xarxa d'Habitatges d'inclusió, per superar els 1.000 existents avui. Per aconseguir-ho, entre d'altres actuacions, s'ha de duplicar l'ajut que reben les entitats socials que incorporen pisos a l'esmentada xarxa, la qual cosa significa passar dels actuals 1.200 € anuals als 2.400 €.

(6) Convertir la cessió temporal (3 anys) de pisos de la SAREB a la Generalitat en una apropiació de pisos

i cessió en règim d'ús o dret de superfície.

22 (7) Que per mitjà de Decret Llei, tornar a posar en vigor, per raó d'urgent necessitat social, els diversos articles i disposicions de la llei del dret a l'habitatge 18/2007 de 28 de novembre, que possibilitaven l'expropiació temporal del dret del ús de l'habitatge per ser destinat a lloguer social, en tots els municipis i barris on s'hagi detectat una necessitat forta i acreditada d'habitatge assequible.

(8) Que a la Mesa d'Emergència no es requereixi complir els requisits del Registre de Sol·licitants (gent sense padró, sense ingressos i ocupes queden fora, per exemple).

TREBALL

(9) Fons d'ocupació de 95,8 M€ per què el Servei Públic d'Ocupació implementi un pla de xoc. Promoure la creació de noves cooperatives i societats laborals per part, en especial, de joves, persones aturades, majors de cinquanta anys, a través de garantir l'exempció dels tributs autonòmics i municipals durant els primers tres anys d'activitat de la cooperativa; as-

segurar-ne el finançament dels costos de constitució, així com l'assessorament relatiu a l'estudi del projecte empresarial i de viabilitat; i garantir, durant el primer any de vida de la cooperativa, un servei d'acompanyament i suport destinat a consolidar el projecte.

(10) Garantia d'accés a la terra per cultivar aliments per l'autoconsum, mitjançant la constitució de bancs de terres de caràcter públic.

PER UNA RENDA MÍNIMA D'INSERCIÓ CAP A UN SISTEMA INTEGRAL DE RENDA VITAL

(11) Recuperar la Renda Mínima d'Inserció com a dret subjectiu, ampliar-ne el pressupost per arribar a totes les unitats familiars que no tenen cap ingrés, mentre no s'aprovi un nou sistema de «renda garantida de ciutadania», proposat via ILP i al qual la CUP-CC sempre ha donat ple suport.

(12) Garantir uns ingressos mínims mensuals a les prop de 34.000 famílies catalanes amb fills o dependents a càrrec que avui no tenen ingressos de cap tipus. I garantir el manteniment en el programa de la RMI a to-

tes les persones que passats els 60 mesos de permanència mantenen les circumstàncies que van generar el dret a percebre-la.

DEPENDÈNCIA I GENT GRAN

(13) Garantir les prestacions econòmiques vinculades al servei per a totes les persones en situació de dependència severa amb menys recursos econòmics. Garantir la percepció de la prestació derivada de la llei de la dependència a les 19.000 persones que tenen reconegut el dret.

(14) Ampliar les places residencials adreçades a persones amb discapacitat física, psíquica o malaltia mental.

(15) Oferir una solució immediata a les 17.000 persones en llista d'espera. Per accedir a una plaça pública de residència o ampliar el pressupost per als serveis d'ajuda a domicili, i per als serveis psicosocials i psicoeducatius.

SANITAT PÚBLICA

(16) Obertura o reobertura immediata les 24h del dia i durant tots els dies de l'any dels següents Centres d'Urgències d'Atenció Primària: CAP la Guineueta, CAP Montcada i Reixach, CAP de Cerdanyola i CAP Gatassa (Mataró), i de tots aquells en què sigui necessari defugir una atenció hospitalocentrista o obliguen al malalt a fer un excés de quilòmetres per ser visitat.

(17) Reducció d'un 50% en les llistes d'espera, en el termini de 6 mesos, pels següents casos: la primera visita amb l'especialista, la realització de proves diagnòstiques i l'espera d'una intervenció quirúrgica. Per fer-ho efectiu es prioritzarà l'assistència als centres del SISCAT de titularitat pública. Això comporta la recuperació de la totalitat de l'activitat sanitària que es feia en els serveis sanitaris públics, optimitzant la utilització dels quiròfans en torn de matí i tarda i recuperant els llits que s'han eliminat o tancat provisionalment. Es dotarà del pressupost necessari i del personal del qual s'ha prescindit.

(18) Garantir els tractaments a totes les persones afectades per Hepatitis

C, les persones trasplantades i /o en tractaments oncològics o derivats, així com qualsevol altra malaltia que en que estigui en perill la vida de les persones malaltes. Pla de rescat de les 250.000 persones afectades per Síndromes de Sensibilitat Central d'acord amb els seus requeriments.

24

(19) Garantir l'accés als tractaments mèdics i/o farmacològics de forma universal a totes les persones, amb independència de la seva situació administrativa, i de forma gratuïta. Posar èmfasi a garantir els tractaments a totes les persones afectades per Hepatitis C, les persones trasplantades i /o en tractaments oncològics o derivats, així com qualsevol altra malaltia que posi en perill la vida de les persones malaltes. Pla de rescat de les 250.000 persones afectades per Síndromes de Sensibilitat Central d'acord amb els seus requeriments.

(20) Revisió de la política restrictiva dels dictàmens de l'ICAM. Que la Subdirecció General d'Avaluacions Mèdiques (coneguda com a ICAM) no actuarà sota els criteris econòmics de la Resolució de 23 de juliol de 2013 de la Secretaria General Tècnica (que es declararà derogada) i per tant només realitzarà inspeccions de

baixes laborals i dictàmens d'invalidesa sota estrictes criteris mèdics.

EDUCACIÓ

(21) Augmentar la dotació de professors i reduir la ràtio d'alumnes dels centres educatius ubicats en barris on els efectes de la crisi són més greus. De forma que s'asseguri recuperar les 18 h lectives per professor.

(22) Increment de beques menjador en 240.000 més de les 80.000 actuals

(23) Recuperar el finançament de 1.800€ de la Generalitat als municipis per al manteniment de cada plaça d'escoles bressol.

(24) Retornar els imports de les taxes de matriculació universitària, de graus superiors i de secundària al nivell del 2009 i garantir un sistema de beques públiques que cobreixi realment les necessitats de tothom que ho necessita.

(25) Aturar la persecució judicial a les famílies que opten per l'escolarització a casa.

VIOLÈNCIA DE GÈNERE: QUE LES DONES NO PAGUIN LA CRISI

(26) Ampliar la xarxa de cases de protecció per a dones supervivents de violència de gènere, amb professionals feministes especialitzades que ofereixin suport i acompanyament a les dones, així com atenció psicossocial als menors.

(27) Introduir clàusules de gènere en la contractació pública (tant de proveïment de serveis com de personal), subvencions, convenis, etc.

(28) Establir quotes de paritat en tots els àmbits i càrrecs de decisió política de tot l'entramat institucional i dependent de la Generalitat, i en totes les empreses, instituts, centres, etc. on estigui representada.

(29) Garantir una renda bàsica mínima de 1.000 per a les dones supervivents de la violència masclista, de cara a assegurar la seva autonomia econòmica, ampliable en funció de les seves necessitats i responsabilitats.

(30) Garantir la protecció institucional de les professionals que practiquen avortaments a menors de 16 anys per garantir els drets sexuals i reproductius per a totes les dones.

TRANSPORT I INFRAESTRUCTURES PÚBLIQUES

(31) Garantir la gratuïtat dels transports públics per a persones aturades, col·lectius en risc d'exclusió social, estudiants escolars i universitaris de centres públics, i pensionistes.

(32) Alliberament immediat dels peatges de l'AP7 (entre l'Hospitalet de l'Infant i Torreblanca), i de l'AP2 (entre Montblanc i Lleida), per aturar la sinistralitat a la N340 i la N240, respectivament.

DRETS I LLIBERTATS

(33) Retirada de la Generalitat com a acusació de tots el processos judicials oberts i pendents per temes de persecució política, dissidència o desobediència a lleis injustes, atès que l'acusació pública ja correspon a les fiscalies.

CULTURA

(34) Garantir l'accés gratuït a Museus nacionals –i d'interès nacional– i municipals a estudiants, aturats i jubilats cada dia de la setmana. I també per als equipaments d'arts escènics.

ques i musicals (de titularitat pública o amb consorci amb Generalitat: TNC, Mercat de els Flors, Palau de la Música, Auditori, Liceu i teatres municipals) aturats, jubilats i estudiants han de tenir disponibles un aforament fix amb un descompte d'un 60% en el preu de l'entrada.

26

MODEL ECONÒMIC DE FUTUR

(35) Retirada del projecte de Barcelona World.

(36) Prohibició dels biocides perillosos per la salut humana o el medi ambient

(37) Moratòria de prohibició a l'ús de transgènics.

(38) Aturada de la MAT i del del 4t cinturó.

(39) Establir una moratòria a la construcció de noves granges integrades i intensives de porcí, i fomentar la ramaderia extensiva

B. PER UN PAÍS PÚBLIC, ATUREM LES PRIVATITZACIONS

HOSPITALS

(1) Retirada definitiva dels projectes privatitzadors del Consorci Sanitari de Lleida (SIS), plans Funcionals de la Comarca del Tarragonès i el Baix Penedès, així com el projecte CIMS de Girona.

(2) Aturada dels projectes de privatització de l'atenció primària, entenent com a tals tots els que suposen una fugida del control públic i que tenen risc de ser absorbits per fórmules consorcials o empresarials. Per tant, no estendre el model EBA, aturada de la implantació de les UGAP i de qualsevol altra fórmula que suposi autonomia de gestió, entesa com a desinversió assistencial i guany de gestió empresarial.

(3) Derogació definitiva de la instrucció 5/2015 del CATSALUT que permet la prestació d'assistència sanitària privada als centres del SISCAT.

(4) Aturar el projecte VISC+ o qualsevol altre de la seva natura, que permeti la venda a empreses privades de dades sanitàries dels pacients.

(5) Garantir la igualtat d'accés de les dones lesbianes a la reproducció assistida, eliminant del protocol actual de la Generalitat de Catalunya l'impediment d'accés a aquestes tècniques a dones sense parella masculina.

ESCOLES

(6) Supressió immediata dels concerts d'elit i dels que segreguen els alumnes en funció del seu origen.

(7) Derogació del «Decret de plantilles i provisió de llocs de treball» (Decret 39/2014) que permet que els directors de centre elegeixin el 50% del professorat. El decret converteix els centres en subcontractats de l'administració en cedir la potestat pròpia d'aquesta al director del centre.

PATRIMONI PÚBLIC

(8) Aturada de la venda de sòl públic.

(9) Regulació de l'ús i preu de la terra mitjançant mecanismes públics i d'interès col·lectiu.

AIGUA

(10) Aturada de la venda d'Aigües Ter Llobregat, de l'Agència Catalana de l'Aigua i de totes les infraestructures de l'aigua (ACA) que en depenen.

(11) Aturada dels traspàs del cànon de l'aigua cap a empreses mixtes o privades.

28

VIOLÈNCIA MASCLISTA

(15) Revertir la privatització del programa d'inserció laboral de les dones en situacions de violència, part del qual està gestionat per la Fundació «La Caixa» i implementar programes de protecció i d'inserció laboral públics.

TREBALL

(13) Revertir la privatització de la intermediació laboral. No aplicació de les disposicions de la Llei del Servei d'Ocupació de Catalunya que permeten subvencionar a les empreses de col·locació per inserir persones aturades.

TRANSPORT PÚBLIC

(14) Retirada del projecte de la T-Mobilitat, el nou sistema de pagament del transport públic. Qualsevol nou sistema de gestió del transport públic ha de ser de propietat i gestió públiques. No es pot permetre que cap entitat privada pugui arribar a gestionar la privacitat personal en l'àmbit d'un servei públic com és el transport.

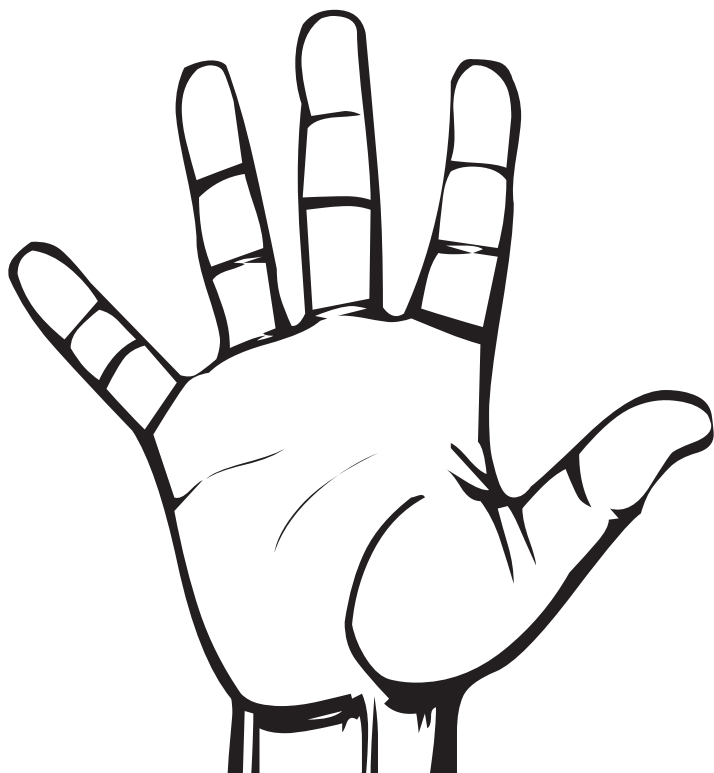
PROGRAMA DE LA CUP

- Projecte anticapitalista per afrontar el neoliberalisme.
- Reversibilitat de les retallades: repartiment del treball i la riquesa.
- Nacionalització de sectors estratègics: en defensa del bé comú i per una banca pública.
- Impugnació i desobediència als diktats de la Troika: auditoria i impagament del deute il·legítim.
- Obrir el debat sobre la pertinença i la sortida de la UE i el paper de l'euro: no a la UE dels mercaders, la guerra i l'exclusió social.

29

«Pla de xoc: punt d'arrencada i pista de sortida: la gran remuntada que cal ordinar contra la gran desigualtat. La batalla de totes i tots. Però per fer-ho el primer que cal és posar la bena a la ferida: aturar la sagnia. Impedir que creixin més les desigualtats i injustícies socials. Des d'aquesta perspectiva d'urgència i emergència social, la CUP-Crida Constituent ha plantejat a Junts pel Sí un programa de mínims –allò que la realitat social reclama, allò que cal fer– compost per les 53 mesures d'urgència: 39 del pla de xoc i 14 per revertir privatitzacions.»

«El present que necessitem i el futur que vindrà no el poden dissenyar ni uns pocs ni els de sempre. El futur no es pot semblar al passat. Qui va fer el malalt no pot fer ara l'hospital. Tenim memòria: tota. La bestial crisi política de degradació democràtica, el cràter deixat per la corrupció, situa que el 'com' es fan les coses ja és tan important com el 'què' i el 'quí' les fa. Com? Democràticament. Què? Democràcia. Qui? Totes i tots. Mai més un país sense totes i tots.»

5. Per un procés constituent basat en la radicalitat democràtica: Entre totes i tots, fem net

31

«La democràcia no s'aprèn al Parlament, sinó a casa»

Montserrat Roig

AIXÍ ESTAN LES COSES

- 605** imputats per corrupció als Països Catalans
- 161** causes de corrupció urbanístiques als Països Catalans
- 147** investigacions per corrupció obertes pels Mossos d'Esquadra des de 2010
- 6** condemnes recents (Hisenda, Pallerols, Caixa Penedès, Mercuri, pensions FGC, Xavier Crespo)
- 7** causes on s'investiga el món de CDC: Clotilde, ITV, Palau 3%, Petrum, Innova, Pretòria + Cas Pujol

El nou país no el poden dissenyar ni uns pocs ni els de sempre. Qui va fer el malalt no pot fer ara l'hospital. I per sort tenim memòria: tota. La bestial crisi política de degradació democràtica –i els seus responsables impunes, còmplices directes o instigadors del saqueig ordit– provoca que el 'com' es fan les coses ja sigui tan important com el 'què' i el 'qui' les fa. Com? Democràticament. Què? Democràcia. Qui? Totes i tots. Per això l'obertura d'un procés democràtic que assenti les bases republicanes de com volem que sigui el futur

país reclama de la participació directa de totes les ciutadanes i tots els ciutadans. **Un procés constituent i sobirà que ha de debatre i resoldre sobre tots els àmbits de l'esfera pública que ens afecten** i redactar el projecte de futura Constitució de la República Catalana. Un procés constituent que ha de garantir la participació directa, activa i inclusiva de totes les persones i del teixit social i associatiu durant la seva discussió i elaboració i que haurà de ser sotmès, finalment, a referèndum constitucional.

32

Una democràcia de baix a dalt

Sí: es tracta d'articular una nova legalitat i legitimitat popular, a partir del poder local i dels representants electes locals, juntament amb representants dels moviments socials, sindicals i del teixit associatiu, cultural, econòmic i cooperatiu, que s'estructuri territorialment i sectorialment, de baix a dalt, basat en la democràcia directa i participativa, obert a tots i cadascun dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país, i fomentant arreu un autèntic debat constitutiu i de base. L'objectiu: situar democràticament les coordenades polítiques de la futura nova República Catalana, en defensa i a favor del reconeixement efectiu dels drets de la majoria social, en defensa del patrimoni públic i el bé comú i salvaguardant els recursos naturals i l'entorn ecològic del país i, alhora, de no permetre –un altre cop– situacions de privilegi de cap minoria

Les urnes: arribades per quedar-s'hi, per seguir decidint

Enfront d'una democràcia autoritària, elitista i degradada com la que vivim, cal una democràcia real, participada i participativa, innovada i inclusiva, arrelada i dinàmica, que retorni la capacitat de debat, deliberació i decisió a tota la ciutadania. Mai més un país sense tots nosaltres. Les urnes, en aquest sentit, han arribat per quedar-se i per poder decidir sobre tot. Encara que el maig de 2014 vam haver de veure com, a instàncies de la multidenúncia presentada pel PP, el Departament d'Interior retirava totes les urnes del Multireferèndum –que sotmetia a consulta ciutadana sis aspectes clau del nostre futur–, cal seguir exercint la democràcia i recordant que les urnes han arribat per quedar-se, per decidir-ho tot. Mai més, tampoc, un Estat prohibint urnes ni un govern enretirant-les.

Fil a l'agulla també en aquest àmbit. Pedaç urgent, en l'obertura del procés constituent prenen especial rellevància, com a prova del cotó, els

següents àmbits, sobre els quals calen mesures immediates i improrrogables:

(1) Sense cap exclusió: front el racisme d'Estat i l'exili econòmic, plena ciutadania

Tots els drets per a totes les persones. En el procés constituent són cridats a participar, en plena igualtat de condicions, plenitud de drets i sense cap mena d'exclusió, totes les persones que viuen i treballen a Catalunya. Cal superar el vergonyant apartheid electoral que promou la Llei d'Estrangeria i la LOREG (lleï electoral) i garantir tots els drets civils i polítics a totes les persones. Al mateix temps, cal arbitrar els mecanismes i dinàmiques necessàries per assegurar la plena participació en el procés polític constituent de l'exili econòmic, de totes les persones –250.000 des de 2010– que han migrat a d'altres països a la recerca d'una vida millor.

33

(2) La lluita implacable contra la corrupció

Calen llums i taquígrafs sobre el cicle viscut i cal una indispensable tríada: reconeixement, reparació, garanties de no repetició. De les 51 mesures anunciades per la Presidència de la Generalitat el febrer de 2013, només se n'han complert –i parcialment– un 7%. Com a missatge inequívoc i contundent, cal que la Generalitat es personi en totes aquelles causes on s'han malmès, malbaratat o desviat fons públics. Aquesta decisió no té costos econòmics: només depèn de la voluntat política de fer-ho. Alhora, ateses les dinàmiques de corrupció viscudes els darrers anys –vinculades al finançament il·legal dels partits polítics, a la bombolla immobiliària i bancària, al frau fiscal, a la concertació público-privada i a l'economia global del delictes d'alta volada– cal aplicar urgentment una de les 150 mesures proposades per la CUP: dotar de facultatius experts en matèria econòmica i financera al cos de Mossos d'Esquadra.

(3) Uns mitjans de comunicació públics, plurals i de qualitat i el paper de la cultura

La gestió dels mitjans públics de l'espai comunicatiu català no pot reproduir les lògiques de nepotisme, col·locació i control que hem viscut els darrers 30 anys. Exigim que el procés de designació sigui consensual, valorat amb els

treballadors i treballadores dels ens públics sota criteris de rigor i professionalitat, i allunyat dels despatxos dels partits polítics. Alhora exigim desmercantilitzar l'accés a la cultura i fomentar les xarxes locals, l'autogestió dels serveis i equipaments potenciant la cultura de base, popular i autogestionada.

(4) El dret a la participació, el dret a decidir: posar-nos-hi ja

34 Amb la Llei de Consultes, aquesta voluntat de decidir col·lectivament s'hauria de materialitzar en referèndums específics sobre aspectes claus, alguns de peremptòria urgència, com la gestió pública de l'aigua. El 2011, per una majoria aclaparadora, la societat italiana ja va decidir prohibir qualsevol privatització; el 2012, Islàndia va rebutjar el pagament del deute bancari que ells no havien provocat. En aquest sentit, en el decurs del procés constituent es podrien habilitar noves consultes sobre aspectes claus: la gestió pública de l'aigua en relació a la privatització d'ATLL o l'impagament del deute il·legítim podrien ser elements a tenir en compte per a l'any 2016. Tenim tot un país per decidir.

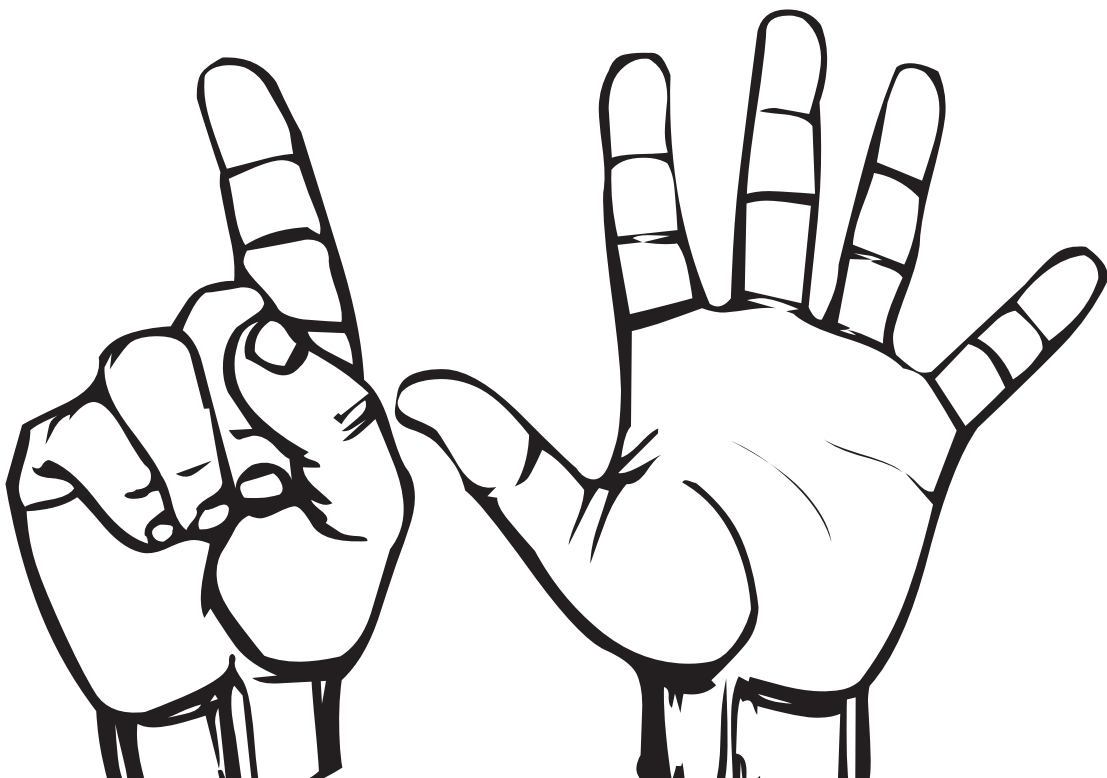
El programa marc de la Unitat Popular (2011) es condensa en 8 eixos: en **model territorial equilibrat** en una xarxa dinàmica de ciutats i comarques; **model urbanístic sostenible**, compacte, mediterrani i divers; radicalitat democràtica i de retorn de la política a la gent; primer les persones, **nou model econòmic postcapitalista** basat en la justícia social i l'eradicació de la pobresa, en el sector públic i en l'impuls a l'economia solidària i cooperativa; **model sociodemocràtic no patriarcal** basat en la igualtat, els drets i llibertats, drets socials i laborals i serveis públics universals; **la cultura, eina de llibertat** i convivència; **defensa ecologista de la terra i el territori**, dignificant el món rural; arreu dels **Països Catalans**, processos d'autodeterminació cap a la independència.

En l'àmbit de la lluita contra la corrupció, podeu consultar les 150 mesures proposades –la majoria rebutjades– per la CUP en el marc de la Comissió d'Investigació parlamentària del Cas Pujol:

www.llumsitaquigrafs.cat

«Plena ciutadania front el racisme d'estat i l'exili econòmic, per garantir tots els drets civils i polítics a totes les persones; implacable lluita contra la corrupció; i mitjans públics plurals són una prova de cotó prèvia, condició necessària, a l'obertura del procés constituent.»

«'Fil a l'agulla' condensa en aquest novembre l'aposta política de la CUP i la ma estesa –i el puny tancat i les llums i les taquígrafs– pel futur del nostre poble. Hem estat activament oposats a tota retallada antisocial, seguim dempeus davant qualsevol corrupció, i hem estat crítics i autocrítics sempre amb la gestió del procés. Però el 27S va obrir les portes a un nou cicle per al nostre poble, que totes i tots mereixem i necessitem.»

6. Per un nou cicle polític: Ara, aquí i entre totes i tots 18 mesos per fer una república

37

«El futur que tant els espanta arribarà. I llavors el que quedarà de nosaltres serà la confiança indestructible que vam mantenir durant la foscor.»

John Berger

«No es que estigués cansada per un llarg jorn de treball. Simplement estava farta del maltracte. L'únic que em molesta és haver trigat tant en protestar»

Rosa Parks

Som on som i venim d'on venim. Rere el pitjor cicle antisocial, amb les majors retallades patides mai i enmig del festival roí de les corrupcions sistèmiques dels de dalt. Per dalt, passaven moltes coses. Però per baix, afortunadament, moltes més: el cicle mobilitzador recent ha estat coral i transversal. Des de les mobilitzacions independentistes a les vagues generals, als desnonaments aturats, a la prohibició del fracking, les bales de goma. És l'esforç i la implicació el que ens fa millors i possibilitarà també un país també millor. Per aquest motiu, 'Fil a l'agulla' condensa en aquest novembre l'aposta política de la CUP i la mà estesa –i el puny tancat i les llums i les taquígrafs– pel futur del nostre poble. Hem estat activament oposats a tota retallada antisocial, seguim dempeus davant qualsevol corrupció, i hem estat crítics i autocrítics sempre

amb la gestió del procés. Però el 27S va obrir les portes a un nou cicle per al nostre poble. Com en tot procés, les bases d'un acord de mínims –ateses totes les contradiccions, tensions i dificultats– s'està teixint gradualment: declaració d'inici del procés, calendari de ruptura i taules de diàleg.

38 El què, el com i el quan –que és allò neuràlgic i cabdal– el teniu aquí: un programa de mínims, de bases, que caldrà que vagi acompanyant, de forma clara, amb els corresponents mecanismes de verificació i compliment: terminis, garanties i condicions. Respecte el qui, el debat obert sobre la designació de president i la conformació de govern el criteri de la CUP és prou conegut. Des de la premissa òbvia que el qui som totes i tots, creiem honestament que la responsabilitat de la presidència i del govern ha de recaure en una opció de consens, no lligada al cicle anterior, que obri una nova etapa no vinculada a les retallades ni als casos de corrupció ni a una gestió del procés que sovint ha primat els interessos de partit, confonent-los amb els de país. Una opció que sumi als 72 diputats i diputades d'una majoria independentista sense precedents. No cal dir que treballem intensament per a que aquesta opció es materialitzi el més aviat possible. Avui millor que demà.

Des del compromís inequívoc de la CUP-CC per garantir, des de fora, contribuint i fiscalitzant alhora, aquestes 18 mesos cap a la República sota les condicions bàsiques i elementals exposades: ruptura democràtica, pla de xoc, procés constituent. Compte enrere: 18 mesos per a construir una República. Altrament, l'alternativa serien unes eleccions –autonòmiques– anticipades que no contemplem en cap cas com a hipòtesi. Sigui com sigui, seguim treballant per un acord de bases, per desbrossar el camí i per blindar els drets de les persones, conscients que, si s'obre aquesta nova fase, caldran nous compromisos, noves responsabilitats i noves implicacions. Ben conscients que els vectors socials i democràtics –la defensa dels drets de les persones, la lluita contra les desigualtats i el combat a la corrupció– són els que poden fer el procés imparabile i irreversible, sumant amples majories socials. Conscients, també, que la clau de volta ets tu: l'activació popular, la mobilització social, la implicació col·lectiva. **El cicle econòmic neoliberal i una molt determinada cultura política elitista –la que ens ha dut maldestrament on som– també han de ser superats i abocats a la paperera de la història. Si volem que el futur no s'assembli al passat.**

Apunt final: som els vostres fills i filles

I una darrera reflexió per acabar. En les darreres setmanes, el focus sobre la CUP s'ha anat eixamplant. Alguns opinadors del règim autonòmic –aquells que porten opinant tota la vida des de les seus atalaies, aquells que mai veien ni corrupcions ni retallades– han carregat fort contra l'espai de la unitat popular: estan en el seu dret des dels seus privilegis. Molts s'hauran preguntat què volíem. En 'Fil a l'agulla' ho hem intentat exposar. Es podrà estar o no d'acord. Només faltaria. Però preferim explicar-nos que no que ens expliquin. Però avui i ara i aquí, responem humilment a aquells que ens demanen qui som, que només som una part dels vostres fills i filles a la que ens interpel·la un present injust i un futur incert. Els vostres fills i filles que ja no ens demanem si un altre món és possible, sinó com és possible aquest: tant injust i desigual. Farts i esperançats alhora, fa temps que vam decidir lluitar i autorganitzar-nos, prendre l'herència i el bagatge de tantes lluites i esperances als Països Catalans i no demanar permís per voler ser lliures ni perdó per ser-ho.

A aquells que també ens demanin si fallarem a la llibertat política del nostre poble, els diem que mai dels mais ni sota cap concepte. Com tampoc fallarem –mai dels mais i en cap cas– a la justícia social per a la seva gent. A qui ens demani per què i per qui ho fem, els direm obertament que ho fem, des del present, pel passat i pel futur. Per a aquells que ens van precedir en la lluita en condicions molt pitjors. Per a aquells que vindran, en condicions molt millors. Perquè no hi ha més lluita pel demà que l'estricta present. Mans a l'obra i fils a totes les agulles. Venim a per feina. I ens en queda moltíssima per fer: tota la que cal per reconstruir un país matxucat per la crisi i que necessitem lliure, just i net.

Des de la Unitat Popular. Per la República.

Ara i aquí. Entre totes i tots.

Països Catalans, 9 de novembre de 2015
Grup Parlamentari de la CUP-Crida Constituent

«Sisè. El Parlament de Catalunya, com a dipositari de la sobirania i com a expressió del poder constituent, reitera que aquesta cambra i el procés de desconnexió democràtica de l'Estat espanyol no se supeditaran a les decisions de les institucions de l'Estat espanyol, en particular del Tribunal Constitucional, que considera mancat de legitimitat i de competència.»

Annexos

Declaració d'inici del procés de creació de l'estat català independent en forma de república

Proposta de resolució presentada pels grups parlamentaris de JXSí i la CUP, incorporada l'esmena presentada pels grups proposants

Primer. El Parlament de Catalunya constata que el mandat democràtic obtingut a les passades eleccions del 27 de setembre del 2015 es basa en una majoria en escons de les forces parlamentàries que tenen l'objectiu que Catalunya esdevingui un estat independent i en una àmplia majoria sobiranista en vots i escons que aposta per l'obertura d'un procés constituent no subordinat.

Segon. El Parlament de Catalunya declara solemnement l'inici del procés de creació d'un estat català independent en forma de república.

Tercer. El Parlament de Catalunya proclama l'obertura d'un procés constituent ciutadà, participatiu, obert, integrador i actiu per tal de preparar les bases de la futura constitució catalana.

Quart. El Parlament de Catalunya insta el futur govern a adoptar les mesures necessàries per fer efectives aquestes declaracions.

Cinquè. El Parlament de Catalunya considera pertinent iniciar en el termini de trenta dies la tramitació de les lleis de procés constituent, de seguretat social i d'hisenda pública.

Sisè. El Parlament de Catalunya, com a dipositari de la sobirania i com a expressió del poder constituent, reitera que aquesta cambra i el procés de desconnexió democràtica de l'Estat espanyol no se supeditaran a les decisions de les institucions de l'Estat espanyol, en particular del Tribunal Constitucional, que considera mancat de legitimitat i de competència arran de la sentència de juny del 2010 sobre l'Estatut d'autonomia de Catalunya, votat prèviament pel poble en referèndum, entre altres sentències.

42 Setè. El Parlament de Catalunya ha d'adoptar les mesures necessàries per a obrir aquest procés de desconnexió de l'Estat espanyol, d'una manera democràtica, massiva, sostinguda i pacífica que permeti l'apoderament de la ciutadania a tots els nivells i es basi en una participació oberta, activa i integradora.

Vuitè. El Parlament de Catalunya insta el futur govern a complir exclusivament aquelles normes o mandats emanats d'aquesta cambra, legítima i democràtica, a fi de blindar els drets fonamentals que puguin estar afectats per decisions de les institucions de l'Estat espanyol, entre d'altres els descrits en l'annex d'aquesta resolució.

Novè. El Parlament de Catalunya declara la voluntat d'iniciar negociacions per tal de fer efectiu el mandat democràtic de creació d'un estat català independent en forma de república, i acorda posar-ho en coneixement de l'Estat espanyol, de la Unió Europea i del conjunt de la comunitat internacional.

Annex

Mesures que haurà d'aplicar el futur govern destinades a blindar drets fonamentals afectats per decisions de les institucions de l'estat

1. Pobresa energètica

Per tal de garantir que cap persona no es vegi privada de l'accés als subministraments bàsics, el futur govern ha de desplegar les mesures per a evitar la pobresa energètica aprovades per la Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica, de manera que es garanteixi el dret d'accés als subministraments bàsics d'aigua potable, de gas i d'electricitat a les persones i unitats familiars en situació de risc d'exclusió residencial, mentre duri aquesta situació.

43

2. Habitatge

Per tal de garantir que cap persona no es vegi privada de l'accés a un habitatge digne, el futur govern ha de treballar en l'aplicació del nou marc normatiu que regula la Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica. En aquest marc, el futur govern ha de garantir que en processos de desnonament de l'habitatge habitual que afectin persones i unitats familiars en situació de risc d'exclusió residencial es compleixi, per a poder fer efectiu el desnonament, el principi de reallojament adequat de les persones i unitats familiars afectades.

Així mateix, de forma urgent, el futur govern ha de dur a terme modificacions normatives que permetin fer efectives les disposicions de la dita Llei 24/2015, com és el cas del reglament de funcionament de les meses de valoració per a l'adjudicació d'habitatges per a situacions d'emergències econòmiques i socials i per a altres casos de necessitats especials en l'àmbit de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya.

3. Sanitat

En l'àmbit de les polítiques de salut, el futur govern ha de garantir l'accés universal a l'atenció sanitària pública i de qualitat, per mitjà del Servei Català de

la Salut (CatSalut), a totes les persones que viuen a Catalunya. Cap persona no en pot quedar exclosa per raons d'origen, tingui o no la condició d'assegurada o beneficiària del Sistema Nacional de Salut, i amb independència de si consta o no en el padró. Així mateix, cap ciutadà no es pot veure privat d'assistència farmacèutica per motius econòmics.

D'acord amb diverses resolucions aprovades pel Parlament, no es poden dur a terme nous concursos per a la gestió de centres d'atenció primària.

44

4. Educació

El Parlament de Catalunya va interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra bona part de l'articulat de la Llei orgànica 8/2013, del 9 de desembre, de millora de la qualitat educativa, recurs que fou admès a tràmit el 3 d'abril de 2014. En aquesta impugnació, avalada pel dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, s'argumentava que els preceptes impugnats de la dita llei orgànica són contraris a les competències que corresponen a la Generalitat en aquesta matèria, contraris al model educatiu català determinat per la Llei d'educació de Catalunya i contraris als consensos obtinguts pel conjunt de la comunitat educativa. En coherència amb aquest recurs, el futur govern ha de vetllar en la seva actuació en matèria d'educació per la plena vigència i el respecte de les competències establertes en favor de les administracions catalanes i per mantenir-hi els consensos obtinguts pel conjunt de la comunitat educativa.

5. Garantia de les llibertats públiques

El Parlament de Catalunya va interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra alguns articles de la Llei orgànica 4/2015, de seguretat ciutadana, recurs que fou admès a tràmit el 21 de juliol de 2015. En aquesta impugnació, avalada pel dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, s'argumentava que els preceptes impugnats de la dita llei orgànica són contraris a drets fonamentals emparats per textos internacionals com la Declaració universal dels drets humans o el Conveni europeu dels drets humans i per la jurisprudència del Tribunal Europeu dels Drets Humans. En coherència amb aquest recurs, el futur govern ha de vetllar en la seva actuació en matèria de seguretat ciutadana per la plena vigència i el respecte dels drets fonamentals esmentats.

6. Administracions locals

Amb l'afany de garantir les plenes competències de les administracions locals catalanes en servei de l'interès general, el futur govern ha de proporcionar-los les eines de suport necessàries per a deixar sense efecte els preceptes de la Llei de l'Estat 27/2013, del 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local, promulgada de resultes de la Llei orgànica 2/2012, del 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, dictada en desenvolupament de l'article 135 de la Constitució espanyola, relatius a la limitació de competències als ens locals, al control del cost dels serveis i a l'obligació de la prioritització de l'activitat econòmica privada.

45

7. Refugiats

A fi de poder donar resposta a la greu situació humanitària que viuen els refugiats, el futur govern ha de generar un marc de relacions amb l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR) amb l'objectiu de donar acollida i asil al màxim nombre de persones refugiades, més enllà de les decisions adoptades en aquest àmbit pel Govern espanyol.

8. Dret a l'avortament

En matèria de dret a l'avortament, el futur govern s'ha de regir pel que estipula la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.

9. Finançament d'un pla de xoc social i gestió del deute

Per tal d'alliberar recursos per a dotar financerament un pla de xoc social, el futur govern ha d'establir, entre altres mesures, vies de negociació que permetin reduir la càrrega del deute en el conjunt de la despesa.

Prioritàriament, el futur govern ha d'impulsar la renegociació de tots els finançaments estructurats, separant els pagaments que compensen un servei (inversió i manteniment) d'aquells que constitueixen un pagament excessiu respecte als tipus d'interès i a les taxes d'inflació actuals. Així mateix, el futur govern ha d'instar els concessionaris o superficiaris a redefinir els contractes estructurats, transformant l'amortització de les inversions en finançament ordinari mitjançant deute públic i eliminant el cost excessiu del capital.

Aquesta transformació, que ha de permetre una rebaixa de costos per a la Generalitat que es pugui aprofitar per a finançar el pla de xoc social, ha d'anar acompanyada d'una revisió a fons dels programes pressupostaris de despesa que permeti avaluar-ne i contrastar-ne la utilitat en moments en què atendre la urgència social ha esdevingut la màxima prioritat de la despesa de la Generalitat, expressada en l'esmentat pla de xoc. Els estalvis que s'obtinguin de la revisió de programes han d'anar íntegrament dedicats al pla de xoc social.

46 Per tal de fer un seguiment de l'efectivitat d'aquest objectiu i compromís, el futur govern ha de crear un grup de treball obert als grups parlamentaris.

Així mateix, el futur govern ha d'establir un calendari de reunions amb els responsables de la banca resident per a estudiar la possibilitat de renegociació del pagament dels interessos amb finalitats socials.”

Discurs de Julià de Jòdar com a president de la constitució del Parlament de Catalunya

És una paradoxa que l'atzar m'hagi designat president d'edat d'aquesta cambra quan el nostre grup parlamentari no hi ha volgut ocupar cap lloc. No me'n queixo pas: l'atzar és arbitrari, però no frívol: vaig néixer una matinada dels Sants Innocents.

Més paradoxal encara –i molt menys innocent– és que formo part de la generació independentista que va organitzar el Comitè Català contra la Constitució Espanyola el 1978, perquè no va significar una ruptura amb el franquisme sinó la seva impunitat; perquè no va sorgir d'un procés constituent popular, sinó que va ser elaborada des de dalt; perquè no reconeixia Catalunya com a nació; i perquè mantenia els privilegis econòmics i classistes, les mateixes forces d'ordre públic, l'exèrcit intocable, i la judicatura del franquisme. I ens vam oposar a l'Estatut de Sau perquè emanava d'aquella Constitució i, en conseqüència, vam demanar una abstenció activa en les eleccions autonòmiques del 1980. La radicalitat independentista tenia un preu; el vam pagar amb persecució i soledat. Vam resistir mentre les institucions miraven cap a una altra banda el 1981 i el 1992. No oblidem Guillem Agulló. Vam treballar des de la base. Vam ser perseverants. I vam poder enllaçar amb la creació d'un moviment de masses democràtic, pacífic, i sostingut, que va començar amb la Plataforma pel Dret de Decidir el 2006, i va continuar amb les Consultes per la Independència entre el 2009 i el 2011, amb la manifestació contra la sentència del TC del 2010, amb la fundació de l'ANC, amb les diades dels últims anys, i amb la consulta del 9-N. Un país de carrer, que s'ha expressat amb tantes marxes verdes, grogues o blanques, amb tantes vagues generals, amb tantes protestes i propostes arreu dels Països Catalans. Un país que ja hi és. La composició d'aquesta cambra n'és el fruit per acció, amb una majoria independentista, i per reacció, amb una nova minoria a l'oposició.

L'última, i més important de les paradoxes, és que disposem d'una majoria independentista al si d'un ordre juridicopolític que li nega tota capacitat de realitzar el mandat democràtic de la ciutadania que l'ha votat. La tasca principal d'aquest parlament serà la de resoldre el conflicte en els mateixos termes democràtics, pacífics i sostinguts del moviment que li ha conferit la majoria legal i la legitimitat moral per fundar un nou model ètic, juridic i polític assen-

tat sobre la llibertat, la igualtat, i la justícia social per al nostre poble. Perquè fa molt de temps que els moviments pels drets socials, nacionals i civils, el teixit associatiu, estan constituint un model per a un nou país, on caldrà establir una nova i distinta relació entre continuïtats i ruptures democràtiques, entre el carrer i les institucions, entre les estructures socials i la vida moral, entre la trama constitucional i les seves bases materials.

48 S'ha estat molts anys ajudant a fer governs a Madrid, a construir les seves alternatives de poder, però ara no en som l'alternativa, sinó l'alteritat. Una alteritat que no se'ns vol reconèixer. Una alteritat que no està restringida a la utopia o al record, sinó que és concreta i factible. I necessària. Ja no ens acontenta el pinso: volem sortir de la gàbia. No canviar-la, sinó fugir-hi. No volem les molles, que diria Ovidi Montllor, és temps del pa sencer. La majoria independentista d'aquesta cambra n'és la garantia. I el parlament és un dels llocs on s'ha de construir políticament aquesta alteritat. Però no oblidem que també hi ha una alteritat que afecta a la majoria i una alteritat que afecta a les minories. El problema del pa i del treball afecta a la majoria. El problema de les retallades i les creixents desigualtats afecta a la majoria. El problema del patriarcat ens afecta a tots, encara que colpegi les dones. El problema de la salut afecta a la majoria. El problema de l'escola afecta a la majoria. El problema de la cultura afecta a la majoria. El problema ecològic afecta a totes i a tots. Però, en canvi, afecten a la minoria, i els seus interessos, les privatitzacions, els rescats bancaris, o la corrupció.

Som un sol poble, certament, però divers i plural i complex, amb unes desigualtats i exclusions per raons de classe, d'origen, de gènere, o de creences, que són ja intolerables. Vergonyoses. Aquest hivern hi haurà milers de famílies que no podran pagar la llar, els aliments, els serveis mínims. Hi haurà infants desnodrits i gent gran desatesa. Cap govern sorgit d'aquest parlament no guanyarà la legitimitat si no aplica les mesures indispensables per pal·liar-ho. No es pot fallar a la llibertat política d'aquest poble, no es pot fallar a la justícia social per a la seva gent. Però amb els pobres no s'han de fer experiments: si les institucions han d'aplicar plans d'emergència social, són ells, els pobres, que han de participar-hi i tenir-ne el control. Que cap mare de família necessitada no hagi de dir, com la portera de Palau més famosa de la literatura catalana, la immortal Secundina: "Talli qui talli el bacallà, una es queda sempre de portera".

Són temps de llibertat. És temps de justícia. Visca la terra.

**«Són temps de llibertat.
És temps de justícia.»**

“Tenim allò que no us agrada: el futur”

Mahmoud Darwish,

poeta nacional palestí

“No hi ha resistència sense modèstia i generositat.
El resistent no anhela el domini, ni la colonització, ni el poder.
Vol, abans que res, no perdre's ell mateix i també,
d'una manera molt especial, servir els altres.
Que en cap cas es confongui amb la protesta fàcil i tòpica:
la resistència sol ser discreta”

Josep Maria Esquirol

**Governem-nos,
lluitem per la república**

Independència | Socialisme | Feminisme | Països Catalans